

sygn. akt I ACz 245/13

## POSTANOWIENIE

***Dnia 5 marca 2013 r.***

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSA Grzegorz Krężolek

Sędziowie: SSA Piotr Rusin (spr.)

SSA Barbara Górczanowska

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2013 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia strony powodowej na punkt 2 postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie, Wydział IX Sąd Gospodarczy, z dnia 16 listopada 2012 r., sygn. akt IX GNc 513/12

***postanawia:***

1. ***oddalić zażalenie,***

2. ***zasądzić od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.***

sygn. akt I ACz 245/13

## UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 5 marca 2013 r.

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2012 r., sygn. akt IX GNc 513/12, Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IX Sąd Gospodarczy, w punkcie 1 uchylił swoje wcześniejsze postanowienie z dnia 3 października 2012 r. w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 2 lipca 2012 r. na podstawie art. 395 §2 k.p.c., a w punkcie 2 zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie tego nakazu przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim pod sygn. akt KM 1963/12 do czasu uprawomocnienia się postanowienia z dnia 16 listopada 2012 r.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że zażalenie strony pozwanej na postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 2 lipca 2012 r. należy uznać za oczywiście uzasadnione, w związku z czym konieczne jest uchylenie tego postanowienia na podstawie art. 395 §2 k.p.c. Za zasadny uznał również Sąd I instancji wniosek pozwanej o zawieszenie postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 821 §1 k.p.c., zgodnie z którym sąd może na wniosek zawiesić w całości lub w części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika lub zażalenie na postanowienie sądu. W niniejszej sprawie strona pozwana złożyła bowiem zażalenie na postanowienie sądu w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty, które okazało się

oczywiście uzasadnione, w związku z czym nieodzowne jest, zdaniem Sądu Okręgowego, zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu uprawomocnienia się niniejszego postanowienia.

Postanowienie powyższe w zakresie punktu 2 zaskarżyła strona powodowa, która równocześnie na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. wniosła o rozpoznanie prawidłowości niezaskarżalnego rozstrzygnięcia w przedmiocie uchylecia klauzuli wykonalności objętego punktem 1 zaskarżonego postanowienia.

W uzasadnieniu zażalenia powódka podniosła, że zgodnie z treścią §17 ust. 7 łączącej strony umowy z dnia 20 listopada 2009 r. adresy wskazane w komparycji tej umowy są adresami do doręczeń, natomiast każda ze stron, której adres do doręczeń ulegnie zmianie, jest obowiązana niezwłocznie powiadomić drugą stronę o zaistniałej zmianie pod rygorem uznania doręczenia za skuteczne. Powódka zaznaczyła w związku z tym, że pozwana nie poinformowała jej nigdy w żadnej formie o zmianie adresu swojej siedziby, a nawet odbierała korespondencję kierowaną na stary adres jeszcze w lutym 2012 r. Wskazując w treści pozwu adres pozwanej określony w umowie z dnia 20 listopada 2009 r., powódka kierowała się regulacją art. 133 §2a k.p.c., wedle którego pisma procesowe dla przedsiębiorców wpisanych w rejestrze sądowym doręcza się na adres wskazany w rejestrze, chyba że strona wskazana inny adres do doręczeń. Zdaniem powódki, adres wskazany w komparycji umowy należy bowiem traktować jako adres do doręczeń w rozumieniu przywołanego przepisu, na który korespondencja winna być doręczana również w postępowaniu sądowym niezależnie od aktualnego adresu siedziby pozwanej ujawnionego w rejestrze przedsiębiorców KRS. Oznacza to, że powódka prawidłowo określiła w pozwie adres strony pozwanej, a więc brak jest podstaw do przyjęcia, że w niniejszej sprawie nakaz zapłaty z dnia 2 lipca 2012 r. nie został skutecznie doręczony pozwanej spółce. W rezultacie, zdaniem powódki, skoro postanowienie w przedmiocie uchylecia klauzuli wykonalności mające wpływ na zawieszenie postępowania egzekucyjnego zostało wydane z naruszeniem przepisów postępowania, to wydane na jego podstawie postanowienie o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego winno zostać uchylone.

Powódka wniosła o uchYLENIE zaskarżonego postanowienia w przedmiocie zawieszenia postępowania egzekucyjnego oraz zasądzenie na jej rzecz od pozwanej (dłużniczki) kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych, a także o dopuszczenie dowodów wymienionych w treści zażalenia.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie w całości i zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pisma pozwana wskazała, że postanowienie §17 ust. 7 umowy z dnia 20 listopada 2009 r. jest wiążące tylko dla jej stron i dotyczy korespondencji między nimi. Natomiast nie odnosi się do doręczeń pism procesowych przez sąd. Pozwana podkreśliła również, że z możliwości wskazania innego niż adres rejestrowy adresu do korespondencji, o której mowa w art. 133 §2a k.p.c., dana strona może skorzystać dopiero w toku zainicjowanego już postępowania sądowego. Kompetencja w tym zakresie w żadnym wypadku nie należy natomiast do jej przeciwnika procesowego. Pozwana wskazała również, że zgodnie z umową stron sądem właściwym do rozpoznania wniesionego pozwu jest sąd siedziby strony pozwanej, a więc nie jest nim Sąd Okręgowy w Krakowie. Oznacza to, że wytaczając powództwo przed tym Sądem powódka musiała działać w przekonaniu, że krakowski adres siedziby pozwanej spółki jest wciąż aktualny. Okoliczność ta dobitnie wskazuje na bezzasadność zaprezentowanej w zażaleniu argumentacji, wedle której powódka traktowała adres wskazany w komparycji umowy jako adres do korespondencji w rozumieniu art. 133 §2a k.p.c.

### **Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.**

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy zauważyć, że całość argumentacji zawartej w rozpatrywanym zażaleniu koncentruje się na kwestii nieprawidłowości niezaskarżalnego rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia. Wprawdzie regulacja art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. dopuszcza możliwość rozpoznania przez sąd odwoławczy niezaskarżalnych postanowień w ramach rozpoznawania środka odwoławczego na inne postanowienie, ale tylko pod warunkiem, że niezaskarżalne postanowienie stanowiło konieczną przesłankę wydania postanowienia, od którego stronie przysługuje środek odwoławczy. Taka sytuacja nie zachodzi w niniejszej sprawie. Rozstrzygnięcie

zawarte w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia, wbrew temu co twierdzi powódka, nie miało żadnego wpływu na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2. Uwzględnienie w trybie art. 395 §2 k.p.c. zażalenia na wydane z urzędu postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności doprowadziło bowiem do sytuacji, w której postępowanie egzekucyjne oparte na takim zdyskwalifikowanym tytule wykonawczym nie może być w ogóle prowadzone. Prawomocne uchylenie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności nie uzasadniało zatem wydawania postanowienia w przedmiocie zawieszenia postępowania egzekucyjnego. Stąd też uznać należy, że cała argumentacja zawarta w rozpatrywanym zażaleniu, niezależnie od jej oczywistej nietrafności, na którą zwróciła uwagę pozwana w złożonej odpowiedzi, nie może być w ogóle brana pod uwagę, albowiem nie pozwala na to regulacja art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c.

Z racji tego, że w rozpatrywanym zażaleniu powódka nie zawarła jakichkolwiek zarzutów bezpośrednio skierowanych przeciwko rozstrzygnięciu zawartemu w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia, zażalenie to nie może zostać uwzględnione. Nieprawidłowość tego rozstrzygnięcia jest bowiem konsekwencją naruszenia przez Sąd I instancji przepisów postępowania, tj. art. 821 §1 k.p.c., poprzez przyjęcie, że dopuszczalne jest zawieszanie postępowania egzekucyjnego w sytuacji, gdy złożone przez dłużnika zażalenie na nadanie klauzuli wykonalności zostało już prawomocnie rozpoznane. Takiego zarzutu strona powodowa jednak, jak wyżej wskazano, nie podniosła, a sąd odwoławczy nie jest uprawniony do brania pod uwagę z urzędu zarzutów naruszenia przepisów postępowania z wyjątkiem naruszeń skutkujących nieważnością postępowania (art. 378 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c.), por. uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07, OSNC 2008, nr 6, poz. 55.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 §1 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c., mając na uwadze okoliczność, że koszty uregulowanego w art. 821 k.p.c. quasi-postępowania zabezpieczającego prowadzonego w związku z kwestionowaniem pewnych rozstrzygnięć w postępowaniu egzekucyjnym, które będzie musiało zostać zakończone z uwagi na prawomocne uchylenie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności, nie będą mogły zostać zaliczone do kosztów procesu, który w związku z wniesieniem przez pozwaną sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 2 lipca 2012 r., dopiero będzie się toczył. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) brak jest szczegółowej normy określającej wysokość stawki minimalnej w sprawie dotyczącej zażalenia na postanowienie wydane w ramach wspomnianego quasi-postępowania zabezpieczającego. Skoro jednak postanowienie tego rodzaju co do zasady jest wydawane w ramach postępowania ze skargi na czynności komornika albo w sprawie dotyczącej zażalenia na nadanie klauzuli wykonalności, należało kierować się wysokością stawki wynagrodzenia przyznanego adwokatowi w takich właśnie sprawach, tj. stawką w wysokości 60 zł (§11 ust. 1 pkt. 8 i pkt 13 przywołanego rozporządzenia).